

תת"ע (חיפה) 3516-10-24 - מדינת ישראל נ' מוחמד עטיה

תת"ע (חיפה) 3516-10-24 - מדינת ישראל נ' מוחמד עטיהשלום חיפה

תת"ע (חיפה) 3516-10-24

מדינת ישראל

נגד

מוחמד עטיה

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחיפה

[16.05.2025]

כבוד השופט אור לרנר

החלטה

בקשה לביטול פסק דין בהיעדר.

הנאשם טוען כי לא התייצב לדיון בעניינו בשל מחלה. עוד טוען כי הוא כופר בעובדות כתב האישום, וכי קיימים כשלים ראייתיים בדו"ח אשר לטענתו מבססים טענה של עיוות דין.

ביום 13.04.25 הוריתי למאשימה להגיש תגובתה, אשר לא התקבלה עד למועד כתיבת שורות אלו.

על אף היעדר תגובת המאשימה, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

הנאשם לא חולק על העובדה שזומן לדיון כדיון. עפ"י אישור המחלה שהמציא, הנאשם היה מרותק למיטתו מיום 27/01/25, יום לפני מועד הדיון. על הנאשם היה להגיש בקשת דחיה, או לכל הפחות לנסות ליצור קשר עם מזכירות בית המשפט ולא לעשות דין לעצמו.

בנוסף, אישור המחלה הוצא ביום 03.04.25, מספר ימים לפני שהוגשה הבקשה דנן, ומכאן שהוצא בדיעבד. כן יצוין כי באישור המחלה נכתב כי "המטופל אינו מסוגל לעבוד", וכאמור הדבר לא בהכרח מלמד על יכולתו להתייצב בבית המשפט לדיון הקבוע בעניינו.

זאת ועוד, גם אם היה הנאשם חולה ביום הדיון, היה עליו להגיש הבקשה לביטול פסק הדין מיד כשהבריא ולא להמתין יותר מחודשיים עד הגשת הבקשה.

באשר לטענתו של הנאשם כי המהירות הנקלטה בממל"ז היא של אופנוע אחר שעקף אותו, הרי שאין בידי לקבל טענה זו. מעבר לעובדה שטענה זו מועלית בעלמא, ללא תימוכין או ראיה תומכת אחרת - הרי שבדו"ח עצמו נרשם על ידי השוטר כי הנאשם נסע באופנוע "לבדו בשני הנתיבים כאשר התנועה דלילה", דברים אשר סותרים באופן חד משמעי את דבריו.

בחנתי אף את טענותיו של המבקש בעניין הכשלים הראייתיים, טענות שעיקרן גרסת השוטר אל מול גרסת המבקש. טענות אלה יכול והיו בעלות משקל, לו היה מתנהל הליך הוכחות ומהימנות השוטר הייתה עומדת למבחן בעת עדותו, אך אין די בהם כדי להצדיק בשלב זה היענות לבקשתו של המבקש (ר' עפ"ת 36798-04-18 הייתם סבית נ' מדינת ישראל (31.5.18)).

למעלה מן הדרוש, אציין כי הנאשם נשפט בהיעדרו ביום 28.01.25. פרוטוקול הדיון וגזר הדין נמסרו לכתובתו הרשומה ביום 16.02.25, ועדיין, בחר הנאשם להגיש בקשתו רק ביום 08.04.25 - כמעט חודשיים לאחר מכן. על פי הוראות החוק, ניתן להגיש בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר רק 30 ימים מיום שהומצא פסק הדין לנאשם (סעיף 130(ח) סיפא לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982), זאת לא עשה הנאשם ולפיכך אין לו להלין אלא על עצמו. ר' לעניין זה עפ"ת 50287-05-22 סיביליה נ' מ"י (17.6.22):

"עוד אוסיף כי בנסיבות אלה, כאשר המערער לא מסר עובדות כהויות לגבי המצאת פסק הדין, הרי שאין מקום להתערב גם בהחלטת בית משפט קמא לפיה הבקשה לביטול פסק הדין המתבססת על מועד אישור המסירה, הוגשה שלא בסד הזמנים על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, ויש לדחותה".

לאור כל האמור לעיל, לא התרשמתי כי קיימת הצדקה לאי התייצבותו של המבקש או כי קיים חשש לעיוות דין בעניינו, ולפיכך אני דוחה את הבקשה. פסק הדין מיום 28.1.25 יעמוד על כנו.

זכות ערעור כחוק.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, י"ח אייר תשפ"ה, 16 מאי 2025, בהעדר הצדדים.